

Sygn. akt IV U 109/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **N. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.** z dnia 05 marca 2013r. znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni N. B. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 05.03.2013 r., na podstawie której zmieniono decyzję z dnia 21.12.2012 r. w ten sposób, że odmówiono jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 19.11.2012 r. do dnia 28.02.2013 r. W uzasadnieniu wskazała, że nie można zgodzić się z tym, że strona pozwana prawidłowo zinterpretowała materiał dowodowy i rozpatrzyła go w całości. Jako ubezpieczona i jednocześnie płatnik dokonywała w terminie opłaty składki z tytułu ubezpieczenia chorobowego, co znajduje swoje potwierdzenie w aktach sprawy. Jednakże w wyniku konieczności dokonania korekty deklaracji powstała niedopłata, która została niezwłocznie opłacona. Nie doszło w żadnym wypadku do naruszenia treści art. 14 a ust. 1 i 1 a ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Tak samo spełniony został warunek terminowego opłacenia składki z tytułu dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt. 2 powołanej ustawy. Strona pozwana bezzasadnie odmawia świadczenia. Wnioskodawczyni zarzuciła również naruszenie innych przepisów prawa, w tym w zakresie wydawania i podpisywania decyzji ZUS oraz reprezentowania jej przez pełnomocnika w toczącym się postępowaniu przed organem rentowym.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawczyni podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 22.08.2011 r. do 30.11.2011 r. W związku z opłaceniem składek po terminie ubezpieczonej ustało dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiące 12/2011 r., a także miesiące 01, 02, 03, 05, 06, 07, 08/2012 r. Następnie wnioskodawczyni zgłosiła się do ubezpieczenia chorobowego od 01.09.2012 r., lecz deklaracje zgłoszeniowe złożyła w dniu 05.10.2012 r., tym samym mogła zostać objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od dnia 05.10.2012 r., tj. od daty wpływu dokumentów zgłoszeniowych. Zgodnie z przepisami ustawy zasiłkowej ubezpieczona nabyła prawo do świadczenia po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, pod warunkiem opłacenia składek w należnej wysokości, tj. od dnia 03.01.2013 r. Niezasadne jest zatem żądanie wnioskodawczyni dotyczące wypłaty zasiłku chorobowego od dnia 19.11.2012 r. Wskazano, że w dniu 27.11.2012 r. ubezpieczona złożyła deklarację ZUS DRA za (...) z zaniżoną podstawą na ubezpieczenie społeczne (pomniejszoną o niewypłacony zasiłek

chorobowy za okres od 19 do 30 listopada 2012 r.), natomiast w dniu 16.01.2013 r. skorygowała błędną deklarację za miesiąc 11/2012 i wykazała prawidłową (pełną) podstawę na ubezpieczenia społeczne, tj. 450 zł, od której składka wynosi 143,56 zł. W deklaracjach rozliczeniowych za okres od 12/2012 r. do 02/2013 r. płatnik wykazał podstawę i składki na ubezpieczenie społeczne zerowe - termin płatności "3" (pomniejszone podstawy o niewypłacony zasiłek chorobowy za okres od 01.12.2012 r. do 28.02.2013 r.), przy czym podstawa na FUS obowiązująca w danym okresie rozliczeniowym wynosiła 480 zł, składka z dobrowolnym ubezpieczeniem społecznym w kwocie 153,12 zł. Z uwagi na to organ rentowy wydał decyzję o odmowie prawa do zasiłku chorobowego, ponieważ wnioskodawczyni nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.12.2012 r. (składki za grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. zostały opłacone w zaniżonej wysokości).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że N. B. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 22.08.2011 r. do 30.11.2011 r.

Jest bezsporne, że w związku z opłaceniem składek po terminie ustało dobrowolne ubezpieczenie chorobowe N. B. za miesiące 12/2011 r. oraz 01, 02, 03, 05, 06, 07, 08/2012 r.

Jest bezsporne, że N. B. zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od dnia 01.09.2012 r., przy czym deklaracje zgłoszeniowe złożyła w dniu 05.10.2012 r.

Jest bezsporne, że N. B. z uwagi na chorobę przebywała na ciągłym zwolnieniu lekarskim od 19.11.2012 r. do 28.02.2013 r.

Jest bezsporne, że minimalna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiła 450 zł w okresie od listopada do grudnia 2012 r. oraz 480 zł w okresie od stycznia do marca 2013 r. Wysokość składek w 2012 r. wynosiła 143,56 zł, zaś w 2013 r. – 153,12 zł.

N. B. zapłaciła na poczet składek na ubezpieczenie społeczne za miesiąc grudzień 2012 r. kwotę 29,45 zł w dniu 04.01.2013 r. oraz kwotę 57,43 zł w dniu 16.01.2013 r., zaś za miesiąc styczeń 2013 r. zapłaciła kwotę 29,45 zł.

Dowód: wydruk „pokrycie należności dla płatnika” k. 14.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie mogło zostać uwzględnione.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisów art. 4 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 pkt. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego - jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie. W myśl ust. 2 tego artykułu, do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w ust. 1, wlicza się poprzednie okresy ubezpieczenia chorobowego, jeżeli przerwa między nimi nie przekroczyła 30 dni lub była spowodowana urlopem wychowawczym, urlopem bezpłatnym albo odbywaniem czynnej służby wojskowej przez żołnierza niezawodowego. Stosownie zaś do art. 6 ust. 1 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób

wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie.

Przede wszystkim należało podzielić stanowisko strony pozwanej, że prawo wnioskodawczyni do zasiłku chorobowego, biorąc pod uwagę okres wyczekiwania wskazany w treści art. 4 ust. 1 pkt. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, powstało z dniem 03.01.2013 r. Wnioskodawczyni w żaden sposób nie podważyła tej okoliczności.

W ocenie Sądu, w toku postępowania sądowego strona pozwana wykazała również, że składka na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe wnioskodawczyni za grudzień 2012 r. oraz styczeń 2013 r. opłacona została w niepełnej wysokości. Wnioskodawczyni nie kwestionowała okoliczności, że w stosunku do niej w grudniu 2012 r. minimalna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiła 450 zł, a składka 143,56 zł, zaś w miesiącu styczniu 2013 r. podstawa wymiaru składek wynosiła 480 zł, a składka 153,12 zł. Tymczasem z przedłożonego przez stronę pozwaną wydruku „pokrycie należności dla płatnika” wynikają okoliczności podnoszone przez organ rentowy, a mianowicie, że wnioskodawczyni opłaciła w zaniżonej wysokości składki za grudzień 2012 r. i styczeń 2013 r. Na podstawie tego wydruku należało ustalić, że za miesiąc grudzień 2012 r. wnioskodawczyni zapłaciła na poczet składki kwotę 29,45 zł w dniu 04.01.2013 r. oraz kwotę 57,43 zł w dniu 16.01.2013 r., zaś za miesiąc styczeń 2013 r. zapłaciła na poczet składki kwotę 29,45 zł. Należało przy tym zauważyć, że to na wnioskodawczyni, zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu wynikającą z art. 6 kc, spoczywał ciężar wykazania opłacenia składki w pełnej wysokości oraz w obowiązującym terminie w celu udowodnienia, że podlegała ona w spornym okresie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, a tym samym przysługiwało jej prawo do zasiłku chorobowego.

W ocenie Sądu strona pozwana zasadnie zatem przyjęła, że biorąc pod uwagę okoliczności sprawy wnioskodawczyni nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 03.01.2013 r., tj. od dnia, w którym nabyła by prawo do zasiłku chorobowego po okresie wyczekiwania.

Powyższe okoliczności skutkowały oddaleniem odwołania i orzeczeniem jak w wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 1 kpc).